

Part'y-örömök

Az volt ám az igazán boldog autós augusztus 20-án Szegeden, aki a Tisza-part közelében parkolóhelyhez jutott. No, meg az a gyalogos is áldhatta jószerecsényét, aki a rakpart lépcsőjén talált magának talpalatnyi helyet. Ugye, eme két utalás már elegendő is ahhoz, hogy megvonjuk a IV. Stefánia Part'y mérlegét, imígyen: hatalmas közönségsikert aratott, tíz- és tízezerre vonzott programjaival.

Elégedettséggel töltheti ez el a két főtárogató, a szegedi polgármesteri hivatal és a Délmagyarország Kft-t, s a sok-sok szponzort. De ami ennél is fontosabb: örülhetnek azok a part'y látogatók, akiket pergő zenével, égből pottyánó ejtőernyős-látványval, autó és motorparádával, ezernyi színt kínáló tájjátékkal szórakoztattak e két nap alatt. S talán még azok is elfeledik bosszúságukat, akik belezavaródtak a közlekedési káoszba (hiába, ekkora tömegmegmozdulást ily szűk belvárosban aligha lehet hibátlanul levezényelni...), s azok, akik túl későnek találták a tűzijáték kezdetét. Mert bármennyire is kerestünk ma bizonyos építő kritikát, mindössze egy szomorú nagymamahang panaszkodott. Elmondván: javasolja, hogy legkésőbb már 9 órakor durranjának azok a rakéták, s akkor kevesebb lesz a rakparton elszenderedő unoka...

E javaslaton minden biztonnal sokan elvitatgatunk még egy darabig. S közben part'y véleményeket gyűjtjük emlékeink nagy zsákjába, hogy a jókedvünk eltartson következő nyarunkig...

Bátyi Zoltán

● A MÁV szegedi igazgatóságának új vezetője „Nem uralkodni jöttem...”

Szabó Tivadar: Szombathely és Budapest után Szegeden. (Fotó: Miskolczi Róbert)

Új vezetője van a MÁV Szegedi Területi Igazgatóságának. Szabó Tivadart szerdán iktatta be hivatalába Szegeden Sipos István vezérigazgató. A frissen kinevezett igazgató először járt új szolgálati helyén, így nem beszélhetett még a részletes tervekről. Am véleménye szerint nincs szükség itt óriási változásokra, hiszen elődje munkájának köszönhetően a szegedi igazgatóság sínen van.

● Győr mellett született, a szegedi vasútforgalmi technikumban végzett, majd hosszú ideig Szombathelyen dolgozott, 1995-ben már az üzletigazgatóság vezetőjeként. Mi következett utána?

– A szakszervezetek régóta kérték már a MÁV vezetését, hogy a személyügyi területtel külön megbízott, legalább igazgató szintű tisztségviselő foglalkozzon.

A MÁV Rt. vezérigazgatója ekkor kért fel engem, s lettem 1995. augusztus elsején az első személyügyi igazgató. A mostani kinevezésemig a budapesti vezérigazgatóságon dolgoztam, országos hatáskörben. A munkám két újabb feladattal bővült, 1996-tól megbízott a miniszter a vasútegészségügy belső átalakításának koordinációs munkáival – ezt azóta is csinálom. Sipos István vezérigazgató úr pedig 1997. január elsejétől még külön a humánpolitikai teendők mellett megbízott a bér- és a személyzetgazdálkodás munkáinak operatív irányításával. Itt egy elég elhanyagolt terület újraépítéséről volt szó, ez körülbelül hat hónap alatt sikerült.

● Kinevezés vagy pályázat útján került a szegedi igazgatóság élére?

– A MÁV Rt. felsővezetése az elkövetkező időszakban némileg átalakul, s ebben az átalakításban én úgy gondoltam, hogy visszatérek

a területi munkához, amit már igen jól ismerek. Rendkívüli módon szeretek a vasúton és a vasutasok között a területen dolgozni, hiszen ezt csináltam 20 éven keresztül. Egy tragikus esemény után – mert Tóth Imrénben én is barátot veszítettem el – a MÁV Rt. vezérigazgatója kért fel a területi igazgatóság vezetésére, így kerültem Szegedre. Büszke vagyok rá, mert szeretem ezt a várost és szeretem azt a munkát, ami rám vár.

● Említette az országos feladatait, ezek szerint ingáznia fog Szeged és Budapest között?

– Úgy állapodtunk meg, hogy ezt a helyzetet akkor vizsgáljuk felül, amikor ebben a funkcióban kinevezik az utódomat. Addig azonban az országos rendszer átalakításával kapcsolatban tenger teendőm van. Munkaidőm nagyobb részét természetesen Szegeden fogom tölteni.

● Vannak-e már konkrét terveik, hogy új munkhe-

lyén mi lesz az első, a legfontosabb feladat?

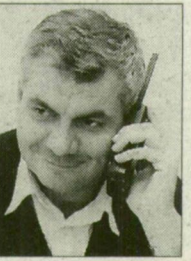
– Bár augusztus elsejével nevezett ki a vezérigazgató úr, azonban addig nem jöttem Szegedre, amíg a kollégáknak be nem mutatott. Úgy gondolom, az illetőség így kívánta ezt. Nem uralkodni jöttem a szegedi igazgatóságra, hanem a kollégákkal együtt a vasutat szolgálni. Korai lenne még a feladatokról beszélni, ám ahhoz, hogy sínen legyen a szegedi igazgatóság, nem kell különösebb operatív intézkedéseket tenni, mert rendkívül jó állapotban és helyzetben van. Egy megkezdett és nagyon jó ütemben folyó munkát kell tovább irányítani. Ami teendő, az nem Szeged-specifikus, hiszen a MÁV Rt. központjában megkezdett átalakításokhoz kapcsolódó területi rendszert, új munka- és felelősségmegosztást kell kialakítani.

T. V.

Csörög a Pannon GSM

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémáikat, észrevételeiket, tapasztalataikat ezen a héten Bátyi Zoltánnal oszthatják meg. Ügyeletes újságíró munkatársunkat munkanapokon 8 és 10 óra, vasárnap pedig 14 és 15 óra között a 06-20-432-663-as telefonszámon hívhatják. Elvesztett tárgyakat kereső olvasóink hirdetésben tehetik közzé mondandójukat, a talált tárgyakról ingyen adható föl információ. Hirdetésfelvétel: 8 és 18 óra között a Sajtóházban.

Autófeltörés. Nagy Erika (311-380) panasolta el, hogy augusztus 20-án délután 4 órakor Alsóvároson, a Pásztor utcában törték fel az autóját, amiből kiemeltek az összes fontos iratát, s természetesen eltűnt a pénze is. Arra kéri az okmányok becsületes megtalálóját, hogy tisztes jutalom ellenében juttassa azokat vissza számára.

Mesterbűn. Sz.-né (419-062) több hónapos kálváriájáról számolt be. Mint elmondta: egy asztalost bízott meg különböző munkálatok elvégzésével, anyaggal, pénzzel is ellátta, ám a kért berendezés a mai napig nem készült el. A „mester” leginkább kámfort játszik, így most aztán futhat a pénze után. Bejelentését azért tartotta közérdekűnek, mert megítélése szerint mostanság a kontárok mellett sok szélhámos is megjelent a szolgáltatásban. Ellenük csak alaposabb informálódással lehet védekezni – adjuk közre tanácsát.

Östermelői igazolvány. Úgy tűnik, hogy nem csillapodik az a felháborodási hullám, ami az östermelői igazolványok kiadását kíséri. Povázpai Gyula nyugdíjas azt panasolta rovatunknak, kiskertjében termelt csekélyke gyümölcsfölszólégtől szeretne megszabadulni, hogy egy kis pénzzel egészítse ki nyugdíját. Ám terményét csak östermelői igazolvány felmutatása ellenében ve-

szik át. Ez ugyebár ingyenesen megszerezhető, viszont agrárkamrai regisztrációs díjként kettőezer forintot kell mégis befizetnie. Hol térül ez meg 20 kiló szőlőből, meg almából? – háborgott telefonálónk.

Szűnyogirtás. Íme, előlopakodott régi témánk, a szűnyogirtás. Nagy György a Kossuth Lajos sugárút rókusai szakaszán élve, úgy tapasztalja, hogy újra nagy lendülettel támadnak a vérszívók. Miért nem bombázza őket még reggel a repülő? – kérdezte. A válasz ügyében azonnal megkerestük Rózsavölgyi Vilmost, aki a Corax Kft. megbízásából repülőgéppel vadássza a „csípőgépeket”. Rózsavölgyi úr elmondta: pénz is, vegyszer is van arra, hogy újabb irtást végezzenek, de az elmúlt napokban nem érkezett annyi jelzés, amennyi miatt gazdaságos lett volna fölszállni a város fölé. Legutóbb egyébként Alsóvároson és Móravárosban, valamint a Tiszától 300 méteres körzetbe eső területeken irtottak. Amennyiben a szűnyogirtást ellenőrző megyei ÁNTSZ úgy ítéli meg, hogy a város bármely másikk szegletében szükség van újfent a szűnyogok elleni támadásra, máris indul a repülőgép.

PANNON GSM
***** Az élvonal.

● Még mindig az ópusztaszeri iskolaügy

Aggódnak a szülők...

lyét latolgatva, új munkahely után kutatnak. Azonban azok az anyukák és apukák, akiknek nem áll módjukban – másokhoz hasonlóan – kisteleki, szegedi vagy más közeli településen lévő iskolába járatni gyermeküket, szeretnék, ha egy összeszokott, jó pedagógusgárda oktatna az iskolában. Az évenkénti igazgatóváltás, a tanárok egymás közötti viszálykodása viszont éppen ez ellen hat. Igaz – hangsúlyozták jónéhányan –, vannak olyan gondok is az iskolában, amelyeket talán még ilyen körülmények között is lehetne orvosolni. Nem kellene ugyanis a gyenge képességű gyereket nap mint nap azzal megálázni, hogy „a te helyed a kiegészítő iskolában lenne”. Hiszen azoknál a tanároknál, akik szeretettel közelednek feléjük, illetve nem szidással, hanem nagyobb odaadással próbálják velük elsajátítani a tananyagot, tudnak eredményt felmutatni. Ám a tanulók szellemi adottságait, továbbtanulási szándékait figyelembe vevő oktatási módszerek, illetve követelmények alkalmazására tett

„Arctalan” szülők, akik félnek az esetleges következményektől. (Fotó: Gyenes Kálmán)

szülői javaslat sem talált meghallgatásra.

– Pedig mi valóban nem orvosot, vagy ügyvédet akarunk nevelni a fiunkból, lányunkból – hangsúlyozta az egyik anyuka. – De azt igenis szeretnénk, hogy minden-

kiből megpróbálják kihozni a maximumot, és legalább egy szakma megtanulásához elegendő ismerettel engedjék ki az iskolából.

– Így igaz – vette át a szót egy másik szülő. – Ám, ha ezt szóvá tesszük, az a vá-

lasz, hogy nem értünk hozzá. Mégis úgy gondolom, nem kell feltétlenül diploma ahhoz, hogy tudjuk: nem születik mindenki nagyon okosnak, és az igazi tanári feladat éppen az, hogy őket is megtanítsák a legszüksé-

gesebb ismeretekre. De ha egy osztály tanulójának közel nyolcvan százaléka megbukik valamelyik tárgyból, vagy sokan az adott idényelvől a minimális ismereteket sem képesek elsajátítani, akkor az – vélhetően – nem csak a gyerekek hibáira vezethető vissza!

– Sajnos, a nagycsaládosokat, a szegényebb körülmények között élőket néhánnyal előtérlettel fogadják – tette hozzá a többgyermekes anyuka. – Korábban ez nem így volt. Szombathelyi Árpád igazgató úr például gyermekei kinőtt ruháit, cipőit hozta el a rászorulóknak, a takarítónőkkel megfurdette az elhanyagolt gyerekeket és forró teával várták télen a tanyáról érkezőket. Sőt: volt olyan tanárnő, aki kis tanítványa ruháját is kimosgatta, és a többiek ne közönségség ki elhanyagoltsága miatt.

A konkrét példák sorát felemlítve persze az is elhangzott, hogy az igazgató úrnak mégis el kellett mennie, miután nem „hódolt be” a frakció bizonyos tagjainak. Az iskolában pedig azóta is

tovább erősödnek a belső ellentétek, amelyeket a hírek szerint a most megbízott igazgató és helyettese – aki tavaly volt a megbízott igazgató – sem tud kezelni. Több szülő ezért már más iskolába fratta gyermekét. Akinek ez nem áll módjában, persze joggal aggódik: meddig csökkenhet még a tanulói létszám, hogy közben ne veszélyeztesse az intézmény működését? Felvetődött az a gondolat is, hogy a – törvény értelmében – most „előrelépett” intézményvezető mire alapozva vállalta el ezt a nehéz feladatot. Illetve, ha a laikus képviselő-testülettől várja a javaslatokat, akkor hol marad a szakmaiság elvének érvényesítése? Egyáltalán kérdés, hogy kikre gondolt az igazgató: vélhetően az öt támogató frakcióra számít, mert a testület másik öt tagja a szavazásával már kinyilvánította miben látja a gondok elsődleges megoldási lehetőségét. Bár lehet, hogy anyagi támogatásra számít, mondta a szülői fórumnak is nevezhető találkozó egyik résztvevője. Majd maga cáfolta felvetését, hiszen meggazdagodt az önkormányzat – nemhogy az ópusztaszeri – sem tudja pénzzel elárasztani az iskolákat...

N. Rác Judit